

אכן, מפני חטאינו...

כינוס השנתי למחשבת היהדות, שהתקיים בהול המועד סוכות בצפת, נתכבד ד"ר ישראל אלדד (שייב) לשאת את הרצאת הסיום של הכנס, שהוקדשה לנושא שנבחר ונוסח על ידו: „האמנם מפני חטאינו חזרנו לארצנו?”

תשובתו של ד"ר אלדד לשאלה זו — שהיא פאראפראזה על הפסוק שבתפילת מוסף של שלוש רגלים: „ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו” — היתה חיובית. אך לפני שפתח בהרצאת דבריו, הוצג ד"ר אלדד ע"י יו"ר הישיבה, דוד יהודה, כ„אחד הנביאים” — על שום

הלהט המלווה בדרך כלל את הרצאותיו ובשל היותו נושא את שמו של אלדד הימני. שהתנבא בימי משה רבנו. מקראי „ד"ר אלדד: „אינני נושא את שמו של אותו נביא קדום. לשמי זה זכיתי משום שבתקופת המחחרת כוניתי תחילה בכינוי המחחרתי: „סמבטיון” — אולי בשל היותי סוער כאותו נהר אגדי. אה"כ נצטוויתי לשנות כינויי — ואז החליט מי שהחליט, כי מי שיאה לו השם סמבטיון, יאה לו גם לשאת את השם: „אלדד”, לשמו של הסופר אלדד הדני שחי לפני למעלה מאלף שנה וכתב על הנהר האגדי הסמבטיון, אשר מטיל אבנים כל ימות השבוע ורק בשבת נה מזעפון...”

מיהו ומהי?

המשך הרצאתו התייחס ד"ר אלדד גם לבעיות העומדות כיום ברום עולמנו היחודי והפוליטי — בעיית מיהו יהודי? ובעיית עתידן של יהודה ושומרון.

אמר ד"ר אלדד: „מעניין הדבר, שעד אשר קמה מדינת ישראל, היה ברור לכל יהודי — מיהו יהודי ומה ארץ-ישראל. מאז שקמה המדינה, ובעיקר בזמנים אלה, נתהפכו הי יוצרות ועכשיו כבר איננו יודעים — לא מיהו יהודי? ולא, מהי ארץ-ישראל?...”

סעודת „הבראה”...

מסגרת כנס אנשי המשמר האזרחי בנהריה, שנערך השבוע, עמדה להתקיים תכנית אמנותית עשירה לעיני מאות מתנדבי כיום. ברגע האחרון בוטלה התכנית האמנותית — ולמתכנסים המאוכזבים הוסבר, כי התכנית בוטלה לרגל האבל על מותו של זלמן שזר, נשיאה השלישי של מדינת ישראל, ואולם, האבל על מות הנשיא שזר לא מנע את מפקדי המשמר האזרחי וחוג מצומצם של נציגי העירייה ואישי ציבור מקומיים, להסב ברוב נחת בתום הכנס ביציע של בית הקפה והמסעדה המפוארים „פינגווין” בנהריה ולהיטיב ליבם בסעודה דשנה, מפוארת וחגיגית — כיד המלך...

הנה (לא) ינום ו(לא) ישן...

שבוע התקיים כנס מועדון רוכבי האופניים הארצי ב„הניון אשקלון”. כמה עשרות רוכבי אופנים יצאו מדי יום מאשקלון לאזורי הקרבת של נגבה ועיראק סואידן, חוליקאת, ניצנים, יד-מרדכי וצומת גבעתי, כדי לסייר באתרי קרבות מלחמת הקוממיות. באחד הסיורים ביקשו המטיילים, שאליהם הצטרפו הפעם גם תריסר מכוניות פרטיות, לבקר לשם גיוון, גם בשדה הנפט של הלך — שהיה בעבר הרחוק שדה חוליקאת.

באה איפוא שיירת המכוניות והאופניים לשדה הנפט כוכב והמשיכה ישר לתוך מיתקן הפרדת הנפט מהגזים ואגירת הנפט הגלמי במיכלים גדולים. השער היה פתוח ושיירת המכוניות נכנסה פנימה. במבט ראשון לא נראה איש בכל השטח המגודר והפליאה

היתה רבה: כיצד משאירים מיתקן שכזה ללא שמירה? אחר כך נתגלו השומרים, שלשה במספר, כשהם שוכבים כחום היום ליד מרפסת העץ של הצריף הבודד באזור והם ישנים את כונחת הצהריים שלהם. התעורר אחד מהם לרעש המכוניות, הביט, פיהק ואחר כך שב להשתרע על הארץ ונרדם שוב.

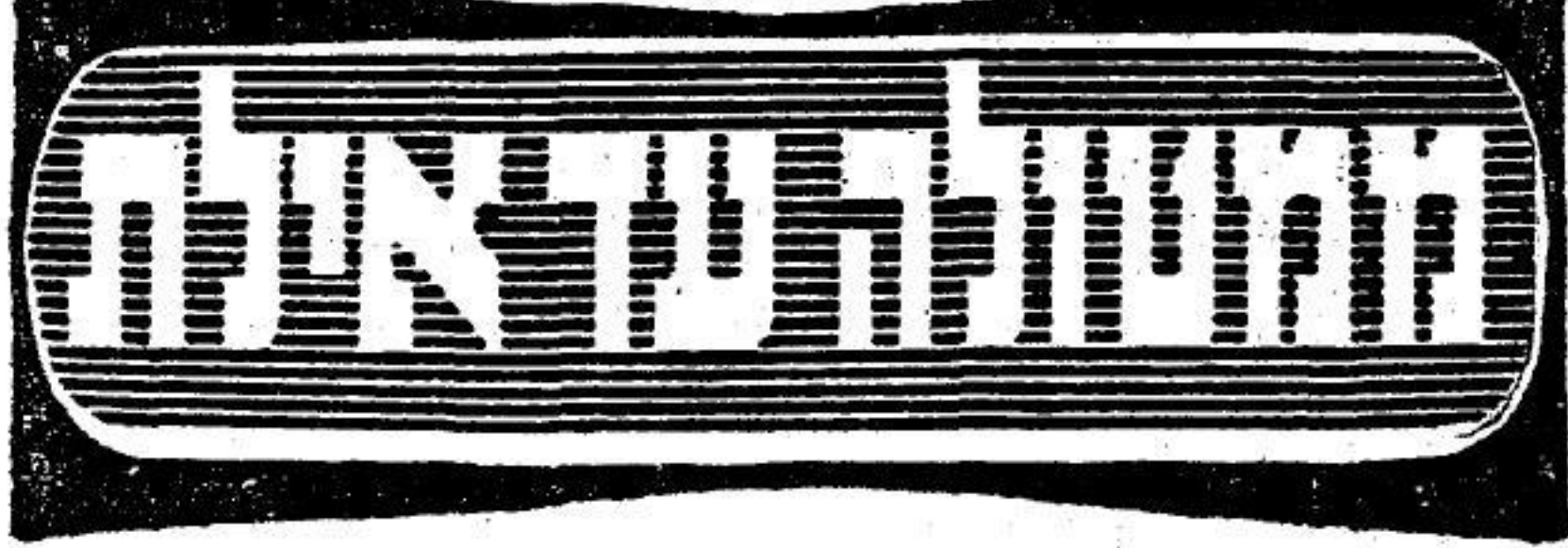
השלשה לא קמו גם בצאת שיירת המכוניות והאופניים והמעמד הזכיר המונח בן פסטוראלית...

שלא ע"מ לקבל פרס

ושבת אשקלון, גברת גרטרוד מ., זכתה לשרותי ההצלה של המציל פנחס חסן בחוף הרחצה של שכונת ברנע באשקלון ולדבריה הוא הציל את חייה.

כהוקרה על כך, שיגרה השבוע למציל המחאה על סך 50 לירות בצירוף מכתב הוקרה. במכתב נאמר כי הואיל והמשפחה לא ידעה, אם אוהב המציל סיגריות, יין או ספרים — לכן נשלח הסכום הצנוע, למען יבחר לעצמו את השי המתאים לו ביותר.

המציל הביא את המחאה לידיעת הממונים עליו בעיריית אשקלון וראש העירייה, מר אהרון חייבי, אמר שהוחלט להחזיר לתושבת העיר את המחאה והעירייה תתן פרס הוקרה למציל, אף על פי שהוא „בסך הכל” מילא את תפקידו...

אילו ידע מראש

הקפות השניות המרכזיות של צה"ל ש נערכו במוצאי שמחת תורה בהאחות נהל פפר דרום ברצועה, הגיע תור הריקודים לאחר פחרות הברכות בפני קהל של אלפי איילים ואורחים.

הרב הראשי לצה"ל, האלוף מרדכי פירון נתכבד לקרוא את הפסוק הראשון עם תחילת ההקפות. הוא עשה זאת בהשמיע את הפסוק בשירה נאה. כאשר נתבקש מפקד כותות צה"ל ברצועה, תת-אלוף אברהם אורי, לעלות גם הוא על הבמה ולהתכבד בקריאת פסוק נוסף להקפות, הוא אמר לקהל הרב סביבו: „אל תצפו ממני להשמיע את הפסוק בשירה כמו הרב הראשי. אילו ידעתי מראש, הייתי מתאמן אצל הרב הראשי ל-צה"ל ואז הייתי שר כאן כמוהו את פסוקי...”

הפרה — ורקוד!

כל אותו ערב, בהקפות המרכזיות של צה"ל בכפר דרום, עמלו מארגני השמחה — לקיים מעגלים נפרדים של בחורים ו-

בחורות בעת הריקודים ולא לרקוד יחד — לפי בקשתו החוזרת של הרב הראשי לצה"ל. עצם הבקשה החוזרת מרמזת, כי לא קלה היתה מלאכת הפרדת המינים במעגלי הריקודים שבכפר דרום...